

КИЇВСЬКИЙ АПЕЛЯЦІЙНИЙ СУД

ПОСТАНОВА ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

13 березня 2020 року суддя судової палати з розгляду кримінальних справ
Київського апеляційного суду за участі:

секретаря судового засідання
захисників

розглянувши у відкритому судовому засіданні в приміщенні суду в місті Києві
апеляційну скаргу захисника на постанову
районного суду міста Києва від 13.12.2019, –

ВСТАНОВИВ

Постановою районного суду міста Києва від 13.12.2019 року народження, визнано винним у вчиненні правопорушення, передбаченого ч.1 ст.130 КУпАП, та застосовано до нього адміністративне стягнення у виді штрафу у розмірі шестисот неоподаткованих мінімумів доходів громадян, що становить 10200 (десять тисяч двісті) грн. 00 коп. на користь держави з позбавленням права керування транспортними засобами строком на один рік. Стягнуто з на користь держави судовий збір в розмірі 384 (триста вісімдесят чотири) гривні 20 копійок.

Не погоджуючись з прийнятим рішенням суду захисник – адвокат подав апеляційну скаргу, в якій просить апеляційний суд поновити йому строк на апеляційне оскарження, постанову районного суду міста Києва від 13.12.2019 щодо за ч.1 ст.130 КУпАП скасувати, а провадження по справі закрити.

В обґрунтування клопотання про поновлення строку на апеляційне оскарження захисник зазначає, що суд розглянув справу у відсутність без його належного виклику в судове засідання. Зазначає, що жодних смс-повідомлень про дату, час та місце розгляду справи не отримував, заяви про згоду оповіщати його через смс-повідомлення не надавав. Про прийняте судом рішення стало відомо з ЄДРСР, коли постанову було оприлюднено, тобто 21.12.2019.

Обґрунтовуючи апеляційні вимоги захисник зазначає, що судом допущено неповноту з'ясування всіх обставин справи, зокрема судом не взято до уваги відсутність доказів на підтвердження керування автомобілем та його відмови від проходження огляду на стан сп'яніння в закладі охорони здоров'я. Крім

Справа №
Апеляційне провадження №
Суддя у першій інстанції –
Суддя в апеляційній інстанції –

того захисник вважає, що суд не перевірів правильність складання протоколу і адміністративне правопорушення, не надав належної оцінки письмовим поясненням свідків, та виніс постанову не від імені судді, який розглядав справу, а від імені суду.

Як встановлено судом першої інстанції, 22.10.2019 о 13 год. 10 хв. В м.Києві вул. керував транспортним засобом Д. з ознаками наркотичного сп'яніння: блідість шкіри обличчя, тремтіння пальців рук, зіниці очей не реагують на світло. Від проходження огляду на стан сп'яніння у встановленому законом порядку водій відмовився в присутності двох свідків. Своїми діями порушив п.2.5. ПДР України, тобто вчинив правопорушення, передбачене ч.1 ст.130 КУпАП, що кваліфіковано судом, як відмова від проходження огляду на стан сп'яніння.

В судове засідання на розгляд апеляційної скарги його захисника з'явився, направивши до суду клопотання, в якому просив здійснювати розгляд існуючих апеляційних вимог без його участі. Із врахуванням думок захисників, які підтвердили, що не бажає приймати участі особисто в судовому засіданні, суд вважає за можливе здійснювати розгляд наявних апеляційних вимог існуючим складом.

Першочергово судом вирішено заявлене в межах апеляційної скарги клопотання захисника про поновлення строку на апеляційне оскарження.

Так, згідно ч.2 ст.294 КУпАП постанова судді у справі про адміністративне правопорушення може бути оскаржена протягом десяти днів з дня винесення постанови особою, яку притягнуто до адміністративної відповідальності, її законним представником, захисником, потерпілим, його представником, а також прокурором випадках, передбачених частиною п'ятою статті 7 та частиною першою статті 28 цього Кодексу.

Враховуючи те, що судом першої інстанції дану справу розглянуто за відсутності, тоді як він не писав заяву про його сповіщення шляхом направлення смс-повідстки, що свідчить про його неналежне повідомлення судом про розгляд справи, а також враховуючи, що апеляційну скаргу стороною захисту подано в межах десятиденного строку з часу, коли їм стало відомо про прийняте судом рішення (оприлюднення постанови в ЄДРСР), приходжу до висновку, що клопотання про поновлення строку на апеляційне оскарження, викладене апелянтом в апеляційній скарзі, за даних обставин підлягає задоволенню.

Заслухавши доповідь судді, доводи захисників, які підтримали подану апеляційну скаргу, їх пояснення, вирішивши заявлені клопотання, дослідивши письмові матеріали справи та відеозапис з нагрудної камери поліцейського, з'ясувавши питання, які виникли під час такого дослідження, перевіривши законність та обґрунтованість оскаржуваного судового рішення в межах апеляційної скарги, а також доводи апеляції суд керується наступним.

Згідно ч.2 ст.7 КУпАП, провадження в справах про адміністративні правопорушення здійснюється на основі суворого додержання законності.

У відповідності до ст.245 КУпАП, завданнями провадження в справах про адміністративні правопорушення є своєчасне, всебічне, повне і об'єктивне з'ясування обставин кожної справи, вирішення її в точній відповідності з законом.

Ст.280 КУпАП передбачено обов'язок органу (посадової особи) при розгляді справи про адміністративне правопорушення з'ясувати: чи було вчинено адміністративне правопорушення, чи винна дана особа в його вчиненні, чи підлягає

вона адміністративній відповідальності, чи є обставини, що пом'якшують і обтяжують відповідальність, а також з'ясувати інші обставини, що мають значення для правильного вирішення справи.

Так, протоколом про адміністративне правопорушення серії від 22.10.2019 ставиться в вину відмова від проходження огляду на стан сп'яніння.

Ч.1 ст.130 КУпАП передбачає відповідальність за відмову особи, яка керує транспортним засобом, від проходження відповідно до встановленого порядку огляду на стан алкогольного, наркотичного чи іншого сп'яніння або щодо вживання лікарських препаратів, що знижують увагу та швидкість реакції.

Відповідно до ст. 251 КУпАП протокол про адміністративне правопорушення є доказом у справі про адміністративне правопорушення.

Згідно з вимогами ч.1 ст.256 КУпАП у протоколі про адміністративне правопорушення зазначаються, зокрема суть адміністративного правопорушення.

Однак, в порушення зазначених положень закону, протокол про адміністративне правопорушення щодо не містить відомостей про суть вчиненого правопорушення, оскільки в ньому не зазначено від проходження огляду на стан якого сп'яніння (наркотичного, алкогольного, чи вживання лікарських препаратів, що знижують увагу та швидкість реакції) відмовився

Натомість, формулювання протоколу «у встановленому законом порядку», не розкриває суті порушення з огляду на положення ст.266 КУпАП та Розділу II Інструкції Про порядок виявлення у водіїв транспортних засобів ознак алкогольного, наркотичного чи іншого сп'яніння або перебування під впливом лікарських препаратів, що знижують увагу та швидкість реакції, затвердженою спільним Наказом МОЗ та МВС України від 09.11.2015 №1452/735 (далі – Інструкція).

Так, відповідно до п.12 вказаної Інструкції у разі наявності підстав вважати, що водій транспортного засобу перебуває у стані наркотичного чи іншого сп'яніння або під впливом лікарських препаратів, що знижують увагу та швидкість реакції, згідно з ознаками, визначеними у п.4 розділу I цієї Інструкції, поліцейський направляє цю особу до найближчого закладу охорони здоров'я.

Разом з цим з пояснень свідків та від 22.10.2010 вбачається, що вони були свідками того, як водій відмовився у встановленому законом порядку пройти перевірки для визначення стану сп'яніння за допомогою приладу «ДРАГЕР», що не передбачено чинним законодавством у разі виявлення ознак наркотичного сп'яніння.

При цьому, в пояснення спочатку було вказано «погодився», а потім закреслено і зверху написано «відмовився».

Поміж тим, наявний в матеріалах справи відеозапис з нагрудної камери поліцейського також не містить відомостей про те, який порядок проходження огляду пропонується і який саме огляд пропонується пройти.

До того ж вказаний відеозапис не може бути визнаний достатнім доказом на підтвердження порушення вимог п.2.5. ПДР України, оскільки фрагмент запису триває лише 45 с. і, в порушення п.5 Розділу 2, п.п.2 Розділу 7 Інструкції із застосування органами та підрозділами поліції технічних приладів і технічних засобів, що мають функції фото- і кінозйомки, відеозапису, засобів фото- і кінозйомки, відеозапису, затвердженої Наказом МВС від 18.12.2018, відеозйомка була перервана.

Крім того слушними є також і доводи захисника стосовно того, що матеріали справи містять направлення до КМКЛ «Соціотерапія» на огляд з метою виявлення стану алкогольного, наркотичного чи іншого сп'яніння або перебування під впливом лікарських препаратів, що знижують увагу та швидкість реакції. Проте, протоколом ставиться в вину відмова від проходження огляду на стан сп'яніння, у зв'язку з чим вказане направлення є неналежним доказом у справі.

Інших доказів, які б свідчили про порушення вимог п.2.5. ПДР України, до протоколу про адміністративне правопорушення долучено не було і матеріали справи не містять.

У відповідності до п.43 рішення Європейського суду з прав людини (ЄСПЛ) від 14.02.2008 у справі «Кобець проти України» (з відсиланням на первісне визначення цього принципу у справі «Авшар проти Туреччини» (Avsar v. Turkey, п. 282) доказування, зокрема, має впливати із сукупності ознак чи неспростовних презумпцій, достатньо вагомих, чітких та узгоджених між собою, а за відсутності таких ознак не можна констатувати, що винуватість особи доведена поза розумним сумнівом.

Між тим, згідно ст.62 Конституції України усі сумніви щодо доведеності вини особи тлумачаться на її користь.

Отже, оскільки вина у вчиненні правопорушення, передбаченого ч.1 ст.130 КУпАП не доведена у поза розумний сумнів, то оскаржувана постанова районного суду міста Києва від 13.12.2019 підлягає скасуванню, а провадження у справі закриттю у зв'язку з відсутністю в діях складу адміністративного правопорушення, передбаченого ч.1 ст.130 КУпАП.

Доводи захисника про те, що постанова винесена не від імені судді, а від імені суду – є неспроможними, оскільки судові рішення виносяться суддею, який діє від імені суду.

Керуючись п.1 ч.1 ст.247, ст. 294 КУпАП, суддя –

ПОСТАНОВИВ

Клопотання захисника в інтересах про поновлення строку на апеляційне оскарження постанови районного суду міста Києва від 13.12.2019 – задовольнити, поновивши строк і прийнявши апеляційну скаргу до розгляду.

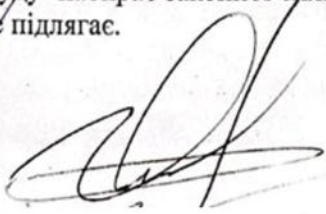
Апеляційну скаргу захисника в інтересах задовольнити.

Скасувати постанову районного суду міста Києва від 13.12.2019 про визнання винним за ч.1 ст.130 КУпАП з накладенням адміністративного стягнення та закрити провадження у справі про адміністративне правопорушення відносно за ч.1 ст.130 КУпАП за відсутністю в його діях складу даного адміністративного правопорушення.

Постанова апеляційного суду набирає законної сили негайно після її винесення, є остаточною й оскарженню не підлягає.

Суддя

Згідно з оригіналом
Суддя:
Сирівак І.О.
Виконавчий

Серебряк С.І.
Копія в кінці